

nov 12
✓ VII 42

Mélyen tisztelt Professzor Ur!

Méltóságos Uram!

Méltóztasson megengedni, hogy magas kitüntetéséhez elkésve bár, de talán mégsem későn, szivből jövő leghőbb szerencse kívánataimat fejezhessem ki.

Sohasem fogadott még kitüntetést olyan osztatlan öröm és megelégedés, mint ezt az oly régóta esedékes és sokszorosan kiérdemelt, legmagasabb tudományos helyről jött elismerést, mely a hosszú éveken át folytatott sokoldalú, alapos, fáradhatatlan, meggyőződéses és eredményes munka, széleskörű alapos tudás jutalma.

Alkotása benne marad örökre a magyar orvostudományban, egyénisége pedig benne van

ezer és ezer hálás magyar szívben. A jó Isten
áldja meg erővel és egészséggel, hogy szépen
ívelő pályáján, a magyar orvostudománynak és
a magyar nemzetnek még minél több értékes
szolgálatot tehessen a jövőben is.

Kiváló nagyrabecsülésem és ragaszkodá-
som kifejezésével vagyok Méltóságod

őszinte hiva

Attila Vattay
sz. orvos

Budapest, 1937. XI. 12.

U.I. Vagyok bátor az "Orvosi Hírlap"-ban
Méltóságodról megjelent cikkemet is
mellékelni.